

Rawn Clark - Teorie

Theoria

Živly:

Filozofie Elementů je lidským výtvořem. Je to jeden ze způsobů, jakým se my, lidé, snažíme pochopit fungování vesmíru. Avšak tento fakt nevylučuje skutečnost, že popisuje reálnou věc. Podle mého je to vysvětlení, které funguje docela dobře. Dává nám to do ruky nástroj, se kterým můžeme pracovat s konkrétními silami, jež se ona teorie snaží popsat. Zaručeně není dokonalá a ne zcela se slučuje se skutečným stavem věcí, nicméně naprosté přirovnání je na druhou stranu nedosažitelné.

Síly, jež stojí v pozadí Elementů, existují, bez ohledu na to, zda se nám je podaří popsat či nikoliv a bez ohledu na to, zda je my lidé budeme vnímat či nikoliv.

Při práci se živly je důležité mít na paměti dvě velmi důležité věci. Zaprvé, že Elementy nejsou to samé, jako fyzické fenomény, jejichž jména sdílejí. Například, že živlový oheň není totožný s fyzickým fenoménem ohně. Jména Elementů jsou odvozena od zákona analogie. To znamená, že Element oheň vlastní mnoho z vlastností fyzického ohně, jako je expanze, horko, jas a schopnost transformovat vše, čeho se dotkne.

Velmi často se studenti dostanou do pasti přílišným srovnáváním vztahů mezi Elementy a jejich analogiemi s fyzickými fenomény. To vede k zatemnění a nepochopení hlubšího významu Elementů.

Druhá důležitá věc je, že v našem fyzickém světě Elementy nikdy nejednají individuálně. Všechny fyzické věci jsou výsledkem kombinací Elementů. Například, fyzický fenomén ohně se nezakládá vyloženě na ohnivém živlu. Místo toho je fyzický živel složen ze všech čtyř Elementů pracujících současně (spolu s pátým – Akášou). Fyzické věci mohou vykazovat nadvládu některého živlu, obsahují však všechny čtyři.

Elementy existují ve své čistotě, ve smyslu oddělenosti, jen na těch nejvzácnějších místech astrální a mentální úrovně.

Elektrické a magnetické fluidum:

Bardon se nijak zvlášť nerozepisuje o elektrickém a magnetickém fluidu v teoretické části Brány. Sem tam se však o nich zmiňuje průběžně v deseti stupních a i v dalších knihách. Nikde však jasným a podrobným způsobem nepopisuje přesný význam těchto termínů.

Zřejmě první otázka, která v souvislosti s tím vyvstane je, co vlastně Bardon myslí „fluidem“? Tímto termínem Bardon označuje energii či esenci, která vyjadřuje (manifestuje) pohyb a činí tak způsobem podobným vodě. Obě fluida jsou dynamická. Brána učí studenta, jak fluida ovládat a s nimi manipulovat, přeměňovat je do požadovaného tvaru a impregnovat je libovolným přáním.

Tato dvě fluida jsou primárními polaritami a jsou činná v každé úrovni existence. Elektrické fluidum je pozitivním, expanzivním pólem, zatímco magnetické má opačnou charakteristiku – je negativním, stahujícím se pólem. Stejně jako u fyzického magnetu ani tyto póly od sebe nemohou být odděleny – k jejich uskutečnění dochází skrze kontinuum, které je sjednocuje ve věčném obětí. Obě síly jsou sobě rovné a nezávislé, a v každé kultuře byly nějakým způsobem popsány. Na nejvyšší úrovni vyjadřují tyto síly dvě tváře Jediného.

Fluida jsou základem Elementů ohně a vody. To je důvod, proč v Bráně student hledá v ohnivém živlu elektrické fluidum a ve vodním živlu magnetické fluidum. Ve skutečnosti je pro studenta zpočátku obtížné rozlišovat mezi těmito živly a fluidy. Avšak je zde rozdíl – jen je obtížné ho vysvětlit.

V ohnivém živlu je elektrické fluidum obsaženo v ohnivé expanzivnosti, horku a světlu. Magnetické fluidum je obsaženo ve vodní kontrakci, chladu a temnotě. Magnetické fluidum dává podobu elektrické síle a všude v našem světě se projevují v jednotě. Fluida jsou dvě primární síly a elementy jsou jejich rozšířením a modifikací.

O každém z elementů se dá říci, že má v sobě specifický elektro-magnetický náboj. Ohnivý element je převážně elektrický a voda magnetická. Vzduch představuje

vyrovnanost fluid (kontinuum spojující oba dva póly) – dokonalý hermafrodit, schopný přijmout vliv jakéhokoliv fluida. Čtvrtým pólem čtyřpólového magnetu, živel země, představuje kombinovaný čin těchto tří elektro-magnetických nábojů.

Pro nováčky je toto těžko pochopitelné. Po pečlivém uvažování uvidíte, jak (na filozofické úrovni) sjednocení částí má někdy větší váhu než součet jednotlivých částí. V tomto případě dochází k násobení efektu díky tomu, že části spolu reagující jsou dynamické povahy. Jejich dynamika je činí interaktivními a spolu pak vytvářejí něco nového, co na úrovni jejich samostatných částí neexistuje. Tak elementární země neobsahuje jen elektrickou a magnetickou vyrovnanost vzduchu, ale také čisté polarity ohně a vody. Spolu pracují dynamickým, rytmickým a cyklickým způsobem. Kombinací a interakcí těchto tří dynamických částí dochází k manifestaci věcí na třech úrovních (mentální, astrální a fyzické).

Přímá práce s fluidy nezačíná dřív než v osmém stupni Brány, takže není nutné vyjmenovávat příliš mnoho jejich korespondencí. Mezi nyníškem a osmým stupněm budete mít dostatek času seznámit se s fluidy vlastním způsobem. Několik poznámek najde student i v knize Otázky na mistra Ariona.

Je zbytečné se zmiňovat (ale stejně to řeknu), že elektrické a magnetické fluidum nejsou totožné s fyzickými fenomény elektřiny a magnetismu. I když jsou si analogické, nelze mezi ně položit rovnítko. Fyzický fenomén elektřiny a magnetismu způsobuje korespondující fluidum, ale nejedná se o čistá fluida – jsou složena ze čtyř elementů s korespondující polarizací převládajícího ohně a vody.

Je pro mě nemožné popsat jaké to je, akumulovat fluida a jimi působit. Jediná cesta k hlubšímu pochopení vede skrze přímou zkušenost, jež spočívá v pečlivém pozorování vlastností popsaných shora, v jejich zkoumání, zvláště při práci s elementy.

Ód:

Bardon se o Ódu zmiňuje jen letmo a nevysvětluje, co tímto termínem zamýšlí. Setkal jsem se s několika definicemi ódu, avšak co jsem z Bardonovy definice vyzvěděl,

jedná se spíše o součet vlastností individua, či lépe řečeno o vyjádření patřičné elementární skladby toho kterého člověka.

Ód je přirozenosti elektrické. Jednoduše řečeno je to energie, kterou vyjadřujeme pomocí akumulovaných myšlenek a emocí. Na mentální úrovni je to naše chování a kvalita/kvantita ideálů, a jejich vliv na ostatní – jinými slovy, jejich emanace. Na astrální úrovni označuje ód náš astrální charakter nebo též emocionální skladbu, opět v její emanační fázi ovlivňování okolí. Ve vztahu k našemu fyzickému tělu je ód vitalita, kterou realizujeme a vyjadřujeme v našich činech. Tudíž, člověk se silným ódem je všeobecně extrovertní a aktivní, zatímco slabší ód poukazuje na lidi pasivní a stydlivé.

Tyto tři aspekty ódu spolupracují a produkují souhrnný ód.

O ódu se Bardon zmiňuje i v knize Otázky na mistra Ariona. Zde se objevuje v souvislosti s astrálními léčebnými metodami. Zde se Bardon zmiňuje o ódu v souvislosti s astrální úrovní. To samé se však vztahuje i na mentální ód (mentální léčení) a na fyzický ód (fyzické léčení).

Čtyřpólový magnet:

Bardon mluví o čtyřpólovém magnetu průběžně v celé knize a přesto mají mnozí problémy s pochopením základů tohoto konceptu, zejména pak ti, kteří nejsou obeznámeni s hermetickým diagramem známým jako Kříž rovnovážných sil. Tento diagram je zjednodušeným náčrtem čtyřpólového magnetu a slouží k snadnějšímu pochopení celé věci. Nyní vás prosím o jeho nákres pro vaše vlastní studium (nebo alespoň představu).

Začněte kreslit kruh s průměrem asi 8 cm. Do něho zakreslete vertikálu okraje ke kraji, vedoucí přes střed. Pak nakreslete korespondující horizontální čáru opět přes střed. Tím dostanete rozčtvrcený kruh, nebo též kříž uzavřený v kruhu.

Nyní označte póly kruhu. Mimo kruh napište vpravo „oheň“, vlevo „voda“, nahoře „vzduch“ a dole „země“. Dovnitř kruhu napište následující: nad ohnivou čáru

napište „horký“ a pod ní „suchý“. Nad vodní čáru napište „vlhký“ a pod ní „chladný“. Do leva od vzdušné čáry napište „vlhký“ a doprava „horký“. Do leva od zemní čáry napište „chladný“ a doprava „suchý“. Do středu kruhu, kde se obě čáry protínají zakreslete větší puntík a ten označte jako „hlubina“ či „éter“.

Pokud chcete doplnit barvy, musíte dále rozdělit kruh, tentokrát na osm částí. Nakreslete nový kříž, který rozdělí každý kvadrant napůl. Tak dostanete osm částí, které vymezí hranice živlů lépe, než póly živlů – pravý kvadrant vymalujte červeně pro oheň, levý modře pro vodu. Horní by měl mít jasně žlutou barvu pro vzduch a dolní kvadrant buď hnědý nebo zelený pro zemi (případně můžete použít barvovou asociaci přímo podle Bardona).

Nakonec můžete kruh rozdělit na dvě polokoule podél linie vzduch-země na elektrické fluidum napravo a magnetické fluidum nalevo. Pravou stranu papíru vně kruhu byste mohli zamalovat jasně červenou (o něco více červenější než barva ohně). Nápodobně zamalujte levou stranu vně kruhu jasně modrou barvou.

Během toho můžete do diagramu přidat další korespondence podle libost. Co pomůže velmi efektně je zvýraznění způsobů, jakými elementy mezi sebou reagují.

Hlavní důvod, proč Bardon používá analogie magnetu je důraz na interakci nejen mezi živly, ale což je důležitější, na interakci fluid. I zde máte dva proti sobě stojící póly, oba působí na stejné náboje a reagují skrze opačné póly. To samé se odehrává ve čtyřpólovém magnetu, jen s odlišnou stupnicí.

Čtyřpólový magnet se skládá ze čtyř pólů místo dvou. Tři z těchto pólů (převažující elektrický ohnivý živel, převažující magnetický vodní živel a vyrovnaný elektromagnetický vzdušný živel) se slučují a jejich interakcí vzniká zemní živel.

Jistě jste slyšeli, že zemní živel není živel jako takový, ale že vzniká působením živlů ohně, vzduchu a vody. To je pravda jen částečně. On VZNIKÁ interakcí oněch tří živlů, avšak fakt, že ony živly jsou dynamické a že reagují v kombinacích, vyústuje ve vznik zcela nového faktoru – kombinace končí výsledkem, který je více než jen součtem částí. Je to právě onen jedinečný produkt interakce ohně, vzduchu a vody, který nazýváme zemí. Proto se živel země manifestuje jako jeden z pólů čtyřpólového magnetu.

Stejným postupem filozofického bádání dospějeme k závěru, že čtyřpólový magnet, podobně jako magnet dvoupólový, představuje více než jen samotné póly. Je to také kumulativní interakce mezi jednotlivými póly.

Ve středu čtyřpólového magnetu se nachází „hlubina“, o níž Bardon mluví v pátém stupni Brány a v Klíči. Je jím akáša nebo též éter, ze kterého prýští vše ostatní. Hermetický vesmír je nekonečný a jedním z tajemství, skrytých v čtyřpólovém magnetu, je právě fakt, že tento střed, hlubina, zjevuje každé „kde, proč, co, kdo“ v celém nekonečnu.

Živlové bytosti:

V jedné on-line diskuzi kdosi vznesl otázku, zda jsou bytosti žvlů metaforické a tudíž obsažené v Duši, či zda jsou to nezávislé entity. To je běžná otázka, pocházející ze závěrů, jež si lidé učinili z pohádek.

Pravdou je, že bytosti žvlů jsou, sami za sebe, entitami nezávislými na lidské duši. Jejich TĚLA, nicméně, nejsou nezávislá na lidské duši. Zní to zmateně?

Bytosti žvlů existují na astrální úrovni a jako takové je vidíme v určité podobě. Jejich podoba je však symbolickým vyjádřením, stejně jako u ostatních astrálních forem. Proto se jejich podoba může lišit na základě rozdílného vnímání různých kultur. Evropská kultura je vnímá všeobecně jako salamandry, sylfy, undiny a gnomy, avšak kupříkladu v Africké kultuře vystupují ve zcela odlišné podobě.

My lidé vnímáme astrální bytosti rozdílně, jelikož zpracováváme vjemy odlišnou myslí. To však nepopírá jejich existenci, která je nezávislá na našich individuálních myslích. Jsou to pouze jejich astrální těla, která mají vztah k lidské duši, nikoliv jejich existence.

Karma / příčina a následek:

Je moudré, aby student věnoval dostatek času a úsilí kontemplaci nad tématem příčiny následku. Tento zákon je přítelem mága a vlastně fungování tohoto zákona dává mágům nástroj k vývoji. Například když pracujete na vylepšené svého charakteru, budete provádět různá cvičení, jejichž cílem je nahradit některé negativní vlastnosti více pozitivními. Příčina a následek je tudíž nástroj, díky kterému cvičení dělá mistra.

Přesto však mág bude čelit chvílím, kdy příčina a následek nebudou sloužit jako výhoda. Dobrým příkladem je práce na léčení sebe sama či jiných lidí. Jsou nemoci, které mají hluboký karmický důvod a mág nebude schopen nemocnému pomoci. Podobně existují i některé nevyhnutelné události, které se mágovi stanou díky faktu, že mají svůj původ v hlubokých kořenech karmy osobnosti. Zřídka kdy je mágovi dovoleno vstupovat do karmických dluhů jiného člověka.

Je zapotřebí velké dávky moudrosti ve chvílích, kdy by měl mág nechat celou věc být tak jak je. K tomu je zapotřebí vlastní zkušenost.

Fyzická, astrální a mentální úroveň:

Stejně jako filozofie živelů, je i toto lidský výtvar k snazšímu pochopení fungování vesmíru. Jeho největší nedostatek, dle mého názoru, je podává oddělené, jasné definované úrovně. Pravdou na celé věci totiž je, že vesmír je nedělitelným, jednotným celkem. Neexistuje přesná hranice, kde by fyzická úroveň přecházela v astrální. Stejně tak není ani konkrétní hranice mezi plání astrální a mentální. Jedna úroveň přechází v druhou a všechny tři se navzájem procházejí.

Dělíme univerzum do tří částí jednoduše proto, že je to snazší cesta k pochopení celku. Podobně jako všechny ostatní podobné konstrukty, je to dobrý nástroj – dává nám praktickou schopnost zacházet s univerzálními silami.

Jednoduchým a praktickým pomocníkem je uvažovat tak, že každá fyzicky viditelná věc existuje i na astrální a mentální úrovni.

Astrální úroveň existuje díky sestoupení mentální úrovně do fyzického světa. Z velké části je to bezprostřední fáze. Astrální substance se rychle přemění na fyzickou manifestaci, snáze ovládanou myslí.

Lépe pochopitelnými slovy, naše mentální tělo koresponduje s naším vědomím a proniká jak astrální, tak fyzickou formou. Když vnímáme naše mentální tělo, jeho tvary a barvy odráží stav naší mysli. Bere na sebe tvary podobné našim fyzickým rozměrům pouze když své vědomí rozmístíme rovnoměrně v celém fyzickém těle.

Naše mentální tělo necítí naše okolí způsobem podobným vnímání fyzickými smysly. Smysly mentálního těla jsou však víceméně analogické fyzickým smyslům. Například existuje mentální smysl, který sdílí některé znaky fyzického zraku, ale mentální zrak proniká naprosto odlišným univerzem než fyzický zrak.

Naše astrální tělo koresponduje s naším emočním bytím či osobností a proniká našim fyzickým bytím. Když vnímáme své astrální tělo, jeho tvary jsou velmi podobné našemu fyzickému tělu a jeho barvy odrážejí stav naší osobnosti a emocí.

Smysly našeho astrálního těla jsou velmi podobné těm fyzického těla, stejně jako těm mentálního těla. Astrální smysly zprostředkovávají vjemy mezi mentálními a fyzickými.

Dobrý způsob k pochopení rozdílu mezi astrálním a mentální cestováním je úroveň, do jaké míry se naše vnímání shoduje s normálním fyzickým vnímáním. Během astrálního cestování budete vnímat horko, chlad, strukturu atp., budete vnímat zvuky, cítit vůně, čichat ke květinám. Během mentálního putování se s podobnými fyzickými vjemy nesečkáte.

Naše fyzické tělo je dočasné. Žije po určitou dobu, než se rozpustí zpět do vesmíru a jeho soudržnost se rozpadne. Naše astrální tělo je též dočasné, ač delší životnosti než fyzické. Jen naše mentální tělo či duch je věčný. Sestupuje do dlouhé řady dočasných astrálních a fyzických těl, avšak nerozpouští se.

Ona tři těla lidské bytosti slouží jako snadná analogie pro pochopení interakce mezi třemi korespondujícími úrovněmi. Jednou z výhod Bardonova systému je to, že se přímo vztahuje ke třem úrovním adeptových třech těl. Díky tomu student získá

zkušenost z každé úrovně nejprve tím, že zakouší jejich vliv na vlastní osobnost. Cesta vede od osobního k univerzálnímu.

Náboženství:

Otázka náboženství přináší adeptům často problémy. Stojí zde před rozhodnutím, jak skloubit náboženské hledisko (pokud se k nějakému náboženství adept hlásí) s magickým hlediskem. To si však každý student musí vyjasnit sám.

Jedinou radu, kterou mám, je udržet si jasnou mysl. Ve skutečnosti totiž magie souhlasí s každým náboženstvím. Během věků na sebe vzala spoustu podob a dá se nalézt ve všech náboženstvích, co jich lidstvo zná, pokud je váš zrak vytrénován k vidění magického. Pro mága je nejdůležitější částí náboženství pocit oddanosti, jenž se ve stoupencích probouzí. Oddanost, zejména její manifestace skrze uctívání, je velmi mocná síla, kterou mág může využít při procesu duchovního růstu.

Asketismus a sexualita:

Co se týče asketismu, mluví Bardon vcelku jasně. Zejména mluví o sebeovládání a sebekontroly. Neustále doporučuje vyrovnaný přístup, který by měl zabránit zvrhnutí v extremismus jakéhokoliv druhu. Nicméně se často přihodí otázka, zda by se student měl zcela vystríhat sexu.

Zatímco mnoho jiných systémů doporučuje abstinenci coby způsob dosažení čistoty či posilování vůle atd., není to případ Bardonova systému. Mágovi je jasné, že naprosté vystríhání se něčeho tak přirozeného a vrozeného pro lidskou fyziologii jako je sex, je forma extremismu, který ve výsledku přináší více, než nevyrovnanost. V životě mága nastanou období, kdy je dočasná abstinence produktivní, ale k tomu dochází velmi výjimečně a pro specifické účely.

Všeobecně, zdravá sexualita je vitální součástí vedení zdravého, vyrovnaného života. Nejenže je základní tělesnou funkcí, je také základní součástí dobrého pocitu v

emocionální úrovni.

Před několika lety mi jeden známý řekl, že homosexualita vzniká nevyrovnaností vodního živlu a že je to něco, co by měl mág překonat. Po krátké diskuzi bylo jasné, že jeho názory neměly s magií ve skutečnosti nic do činění. Jeho předsudky neměly žádný základ na filozofii živlů. Sexuální orientace nijak nesouvisí s živlovou rovnováhou. Homo-, bi- a heterosexuality je přirozená a žádná z těchto orientací není více či méně zdravá. Student se tedy nemusí obávat, že by mu specifická sexuální orientace nějak bránila v magickém vývinu.

Jedinou důležitou otázkou v sexualitě, která ovlivňuje duchovní růst a postup v magii, je, jak každý bere svou sexuální orientaci a jak k ní přistupuje se svým partnerem/partnerkou. Jinými slovy tím myslím emocionální a morální aspekt sexuality – tedy to, co mág může měnit a vylepšovat, co má vliv na jeho duchovní vzestup.

Abych se vrátil k hlavnímu tématu, ostatní formy askeze jako je hladovění, sebemrškačství atd. se nedoporučují. Tyto praktiky produkují pouze nevyrovnanost. Dokonalosti a vyrovnanosti mág dosáhne skrze disciplínu a pečlivou kontrolu, právě jak to doporučuje Bardon.

Čas:

O času se Bardon v teoretické části Brány nezmiňuje. Nicméně dle mého názoru je důležitost otázky času namístě a proto se o ní zmíním několika slovy.

Je obtížné oddělit objektivní skutečnost času od našeho subjektivního pojetí, tedy lidského vnímání času. Obojí však má pro mága význam.

Coby fyzické lidské bytosti zakoušíme čas jako věc, která se prostírá za a před námi. Nám se zdá, jakoby se čas pohyboval kupředu, nebo my sami jako bychom se pohybovali kupředu časem. Tak či tak vnímáme čas jako pohyb vpřed.

Abychom dokázali zaznamenávat tuto „vpřednost“, vymysleli jsme si metody měření

časových úseků. Dělíme čas na sekundy, minuty, hodiny, dny, týdny, měsíce, roky atd.

Nyní když toto píšu, je 1:10 odpoledne, 3. března, 2001. Tento fakt má platnost pro mou pozemskou existenci v tom, že mi pomáhá umístit mě do kontextu každodenní rutiny, avšak pro mě coby pro mága to má jen nepatrnou platnost.

V magii existuje jen jeden aspekt času, který má skutečnou platnost a tím je přítomnost či TEĎ. Výjimky se povolují, jen v případě, kdy mág potřebuje udat trvání v určitém magickém aktu (například když udáváme dobu léčení, dokud se pacient neuzdraví) nebo když nějaký svůj rituál vážeme na výhodné astrologické postavení atd.

Základem času je sekvenční změna. Počet změn, ke kterým dojde v každém okamžiku je skutečně nekonečný. Neexistuje chvíle, kdy by změna ustala a všechno by zůstalo jak je. To je ta potíž, která odlišuje naše subjektivní vnímání času od objektivní reality času.

Coby fyzické lidské bytosti nejsme schopni vnímat ono nekonečné množství změn, ke kterým v každém okamžiku dochází. Dokážeme uchopit jen malé množství změn. Mechanismy lidského vnímání času fungují podobně jako fotografie – změni jej do statického, neměnného obrazu události – a pak dekodují jeho důležitost, význam pro nás. K tomu dochází ve velké rychlosti a my z toho vyvodíme řetězec statických obrazů, z nichž získáme vjem vpřed orientovaného pohybu, podobně jako je tomu u filmů, kdy je obraz složen z 24 statických obrazů za sekundu.

Následkem tohoto procesu je jakési vybočení z dočasného a emočního souladu se skutečným objektivním časem. V objektivním čase existuje jen jeden důležitý fakt – současný moment, TEĎ. Z objektivního hlediska je TEĎ věčné a neustále se podrobuje změně. Nemá pohyb – prostě JE.

Přítomnost má tři součásti: 1) nekonečnou změnu, 2) nekonečnou kontinuitu: to činí okamžik podobný tomu, co předchází a následuje, 3) přítomnost: pocit bezprostřednosti, vrozený našemu zažívání přítomného momentu.

Přijato naším mozkiem, nekonečně přítomný okamžik je vnímán jako následnost

ukončených okamžiků. Tak získáváme dojem, že jsou minulé okamžiky, přítomné okamžiky a budoucí okamžiky. Mág by však měl jasně pochopit, že na fyzické úrovni naší existence je minulost pouze funkcí paměti a budoucnost jen funkcí naší tvořivé představivosti. Ani minulost ani budoucnost by mág neměl považovat za existující v přítomnosti.

Ve zdánlivé námitce k tomuto pojetí mluvíme o věčnosti, jež obepíná celistvost časoběhu, zapochybujeme o tom, zda máme svobodnou vůli. Říkám vám, že to není námitka, neboť otázka svobodné vůle je s tímto pojetím času ve shodě. Zatímco přítomný okamžik je jedině skutečný ve fyzickém světě, kde čas tak skrytě proniká prostorem, v těch nejprchavějších částech nefyzického světa, kde se rozpíná věčnost, veškerý čas (minulost, přítomnost a budoucnost, abych tak řekl) existuje simultánně a celistvě.

Čas je vícedimenzionálně nekonečný. Když budete zakoušet věčnost, celá vícedimenzionální nekonečnost času bude vnímána jako sjednocené TEĎ. Z této perspektivy je otázka svobodné vůle irelevantní vzhledem k faktu, že nekonečnost nutně vede k závěru, že existuje dostatek možností k přizpůsobení nekonečného množství dostupných směrů, kterými se rozhodnete vydat. Jinými slovy, je zapotřebí svobodné vůle k vytvoření a následnosti nekonečného množství výběrů, které naplňují věčnost. Z magického hlediska je tohle nevyvratitelná pravda, stojící za všemi moderními fyzickými teoriemi o nekonečném množství vesmírů, následujících nekonečné množství časových linií. Věčnost není naplněna nekonečnou možností, místo toho je naplněna nekonečnou skutečností, realitou. Jinými slovy všechny možnosti jsou uskutečněny – kdyby nebyly, věčnost by nebyla vpravdě nekonečná.

Co nám brání v konstantním vnímání věčnosti pomocí našeho normálního vědomí je fakt, že coby fyzické lidské bytosti jsme úzce spjati s příčinností (následností). V každém ohledu jedna věc následuje jinou. Jedna myšlenka vyúsťuje v další, po každé akci přijde následek atd. Vnímání věčnosti (nebo jakékoliv nekonečnosti v její podstatě) vyžaduje přemístění vlastního já do bezpříčinné perspektivy. Tato perspektiva je tak cizí naší každodenní existenci, že zřídka kdy vůbec zauvažujeme o její potřebnosti, ne-li možnosti.

Fyzickému světu vládne jak prostor tak čas. Musím však říci, že je těžké odlišit prostor od času, protože bez časového faktoru by prostor vůbec neexistoval.

Astrální úroveň se vznáší mezi hrubým příčinným fyzickým světem a bezpříčinným aspektem mentálního světa. Tak není astrální úroveň plně spjata s hmotou a z toho důvodu se říká, že prostor v astrálu nepřevládá. To je jen částečná pravda. Mág se o tom přesvědčí například při astrálním putování a astrální komunikaci s jinými bytostmi. Jinými slovy, dobře trénovaný mág může cestovat na jakékoliv fyzické místo skrze astrální úroveň a komunikovat s jinými bytostmi bez ohledu na to, kde se v prostoru nacházejí. Čas (tzn. následnost) nicméně pevně svírá ve své dlani astrální úroveň a chcete-li vskutku cestovat časem, musíte pracovat na mentální úrovni.

Mentální úroveň překlenuje úroveň příčinnosti (času) s bezpříčinnou úrovní (věčností). V nejvyšších vzletech mentální úrovně neexistuje příčina a člověk vystoupí z času, abych tak řekl, a nahlédne na věci z věčné perspektivy. V nižších úrovních, kde mentální svět proniká do fyzického se čas stává faktorem, ale to je jen nepatrná část celého mentálního světa, a proto říkáme, že ani čas ani prostor neomezuje mentální látku.

Adept magie získá mnoho vlastním zkoumáním přirozenosti lidského vnímání času. Opakované meditace o tomto tématu, experimenty a četba dostupné literatury napomůže vašemu porozumění.

A nebojte se, času je dost...